

Het huishoudboekje

Voor de meeste mensen is de financiële kant van zaken binnen organisaties geen gesneden koek. Thuis is dat anders: daar beslissen we zelf over bijvoorbeeld de aanschaf van een nieuwe auto, een investering in zonnepanelen of de aankoop van een nieuw huis.

Bij de JP willen we dat medewerkers hetzelfde gezonde verstand dat ze thuis gebruiken ook meenemen in hun werk. Op alle gebieden, dus juist ook als het gaat om de financiën. Een vraag die je vaak zult horen, is dan ook: hoe zou je het thuis doen? Ook voor wat betreft geldzaken houden we het graag zo eenvoudig mogelijk. In feite is er weinig nodig om verstandige financiële beslissingen te nemen. Je moet vooral overzicht hebben: wat is er nodig? Wat komt er binnen? Wat gaat eruit? En dat moet met elkaar in balans zijn.

Alle ongeveer 170 locaties van de JP zijn zelf verantwoordelijk voor de balans tussen inkomsten en uitgaven. Dat gaat eigenlijk hetzelfde als bij de meeste mensen thuis: je geeft niet meer uit dan dat er binnenkomt. De afdeling financiën ondersteunt locaties daarin en denkt waar nodig mee. Als we zo naar lopende financiële zaken kunnen kijken, hoe kijken we dan naar een begroting? Een begroting staat eigenlijk haaks op de eenvoud die de JP voorstaat, omdat er in zo'n statisch document vaak allerlei aannames gedaan worden over hoeveel geld er binnenkomt. En het lijkt een mandaat te zijn voor de uitgaven die begroot zijn. Dan rijst de volgende prikkelende vraag: "Waar lopen we tegenaan als we zonder begroting zouden gaan werken?" Om daar te komen, worden heel wat gesprekken gevoerd met de raad van toezicht en de toenmalige accountant.

Samen wordt gezocht naar een manier van inzicht krijgen én inzicht houden in de financiën. Het belangrijkste is helder hebben dat er niet meer geld uitgaat dan dat

er binnenkomt. Simpel. Om dat inzichtelijk te houden, ontwikkelen we met elkaar de BI. Voor onze accountant KPMG staat BI voor 'business intelligence', wij noemen het liever 'bedrijfsinformatie'. Medewerkers kunnen zelf de actuele financiële stand van zaken op hun locatie zien en als ze willen kunnen ze terugkijken. Dan weten ze hoe ze ervoor staan. Een soort huishoudboekje dus.

Het vraagt ook om een nieuwe manier van verantwoording afleggen. Binnen de JP draagt alles bij aan de kern van ons werk: mensen ondersteunen bij hun leven. Het gaat om het samenspel tussen cliënt en begeleider. Als beiden tevreden zijn, is de ondersteuning rechtmatig. Om die reden kijkt KPMG bij de jaarlijkse controle niet meer alleen naar de geldstromen, maar veel meer naar onze interne processen. Daarbij hebben ze in het bijzonder oog voor specifieke kenmerken uit onze organisatiecultuur en kijken ze kritisch naar het gedrag dat daarbij hoort. Hier krijgen ze een goed beeld van door in gesprek te gaan op locaties van de JP. Mede op basis van

die bevindingen geven ze een zogenaamde assurance-verklaring af. Dat betekent dat ze een bepaalde mate van zekerheid afgeven over ons verantwoordingsdocument. In dat verantwoordingsdocument vertellen we over wat we doen, hoe we dat doen en waarom we het zo doen. We gaan in dialoog en leren op die manier voortdurend.

Eigenlijk is het dus simpel: we vragen iedereen om goed om te gaan met en verantwoordelijkheid te nemen voor de middelen die er zijn, ook de financiële. We vertrouwen op het gezonde verstand van mensen en dat ze goede keuzes maken als er iets nodig is. Iedere JP-locatie heeft de taak om ervoor te zorgen dat de locatie zelf – financieel – op orde is, dat inkomsten en uitgaven met elkaar in balans zijn. Dat klinkt sommige mensen wellicht wat té eenvoudig in de oren, maar moeilijker dan dat is het echt niet.